

CALDERÉ, BLAU-GRANA

«No podria anar-me'n d'aquí»

Ha arribat de Mèxic. Se'n va de vacances a Menorca. Està content. Fa dos anys només el coneixien a Vilarrodona, el seu poble. Ara és un dels jugadors més famosos del Barça i ha jugat un Mundial de Futbol. Calderé, blau-grana, sobretot.

Isabel Muntané

Després d'una bona temporada a can Barça, Mèxic ha estat el seu gran triomf internacional. Li han arribat ofertes d'Itàlia. No en vol saber res. No vol abandonar el Barça, ni Barcelona. Diu que els diners no són el més important.

—¿Mèxic serà un bon record?

—Sí, principalment m'ha donat molta experiència, experiència en tots els sentits. El Mundial va anar bastant bé, però podia haver anat millor...

—¿Problemes?

—Sí... problemes per manca d'organització.

—En un principi no deixaven que us acompanyessin les dones.

—No va ser exactament així. La federació ens va deixar escollir a nosaltres. Per majoria va sortir que sí, per si de cas les mexicanes... bé, això és broma.

—¿Però tu volies que t'acompanyés la teva dona?

—La meva dona va estar-hi quinze dies, i quan va començar el mundial va marxar. Abans d'un partit vull estar sol, concentrat només i exclusivament en el futbol. Els dies abans de jugar, no.

—Un dels problemes va ser l'allot-

jament, sobretot després del partit amb Algèria.

—Sí. Ho vam passar molt malament. Tota la nit de viatge, només vam dormir quatre hores i, finalment, vam anar al mateix hotel que el Dinamarca. Gràcies a Déu que vam guanyar-los, però després el partit contra Bèlgica va ser una llàstima, vam perdre per penals.

—¿Urruti ho hauria fet millor?

—L'Urruti té més experiència, i potser sí que hauria parat algun penal, però això no se sap mai. El Zubizarreta ha fet un campionat fenomenal.

Calderé, malgrat els problemes físics, va demostrar la seva potència

dins el camp i la seva capacitat de superació. A Mèxic ha destacat com un dels millors centrecampistes del món.

—Has tingut ofertes d'Itàlia.

—Sí, va venir un periodista que feia com d'intermediari, i em va comentar que si volia anar a Itàlia, que si el Fiorentini i l'Ascoli. Però jo tinc quatre anys de contracte amb el Barça i no vull moure'm d'aquí.

—¿Però, vau parlar de quantitats?

—Home sí —riu intentant evitar la contestació—. Mira, ell em va dir: «Gunyaràs això», i jo de broma vaig dir: «Home, mira, seria tres vegades més del que guanyo a Barcelona». ¡Un dineral impressionant!

En Calderé, aquest Calderé ric i famós, encara s'espanta parlant de diners. No s'acaba d'acostumar a aquesta nova vida, on parlar de milions és normal.

—¿Ja has parlat amb el Núñez d'aquesta oferta?

—Sí. Vaig estar amb ell l'altre dia i vam parlar de tot, de Mèxic, de problemes personals i també d'uns problemes que havia tingut per parlar massa abans de marxar al mundial. Unes declaracions que havia fet en contra d'una actuació de la directiva.

—¿Què havies dit?

—Doncs que els fitxatges del Zubizarreta, del Hughes i del Roberto eren molt encertats, però que no era el moment més idoni per anunciar-ho. Ho van fer un dia abans de la final de la Copa d'Europa.

—¿Creus que potser va influir en la moral dels jugadors?

—No ho crec, però el que passa és que estàvem molt cremats, havíem perdut la lliga, i tots estàvem molt nerviosos. Jo ho vaig dir sense cap mala intenció, i em vaig equivocar, i ho he reconegut.

—¿Però, de diners, en vas parlar o no amb el Núñez?

—Jo li vaig dir que no vull marxar d'aquí, això que quedi clar, però que l'oferta italiana triplicava el meu contracte amb el Barça.

—Així, ¿augmentarà la teva fitxa?

—No ho sé, espero que alguna cosa. Mira, el Núñez em va dir que marxés de vacances, que confiés en ell i que quan tornés ja en parlariem. I amb això ja en tinc prou.

—¿Confies plenament en Núñez?

—Sí, sempre hi he confiat i sempre m'ha sortit bé, i per això continuaré confiant-hi.

En Calderé té 27 anys, quan acabi el seu contracte amb el Barça en tin-

drà 31. L'única cosa que demana a Nuñez és que, quan s'acabi el seu contracte, li busqui algun equip —perquè ell pot fer-ho diu en Calderé—, i ja està. Després, li agradaria tornar al club blaugrana i ser secretari tècnic, anar a mirar jugadors i fitxar-los; és una feina que li agradaria i per a la qual es creu capacitat.

—¿Com vau viure a Mèxic la campanya electoral?

—No tan intensament com aquí, però hi havia un bon caliu, es notava que era campanya electoral. Parlàvem de política, cadascú defensava el seu... el Julio Alberto, el Fraga...

—I tu, al Roca, li has donat suport durant la campanya electoral.

—Sí; mira, jo conec en Roca personalment, crec que és un gran polític. A part que jo en idees polítiques no em vull definir gaire, les poques idees que tinc s'assemblen, més o menys, al que ell diu. Per això ho vaig fer —*remarca tot seriós*—, simplement vaig parlar amb ell, i res més, li vaig dir que podia comptar amb mi.

—Finalment, no vau votar.

—Sí, vam voler votar, però no vam poder, no ens van deixar.

—¿No vau poder o no us van deixar?

IX CAMPANYA CARLES SALVADOR

CURSOS INTESIU D'ESTIU DE LLENGUA I CULTURA DEL PAÍS VALENCIÀ A PARTIR DEL 14 DE JULIOL

NIVELLS

HORARIS (De dilluns a dijous)

CASTELLANOPARLANTS

Iniciació:

9.30 h./12 h./17.30 h./19.30 h.

VALENCIANOPARLANTS

Elemental

Mitjà

Superior

Preparatori professorat

9.30 h./12 h./17.30 h./19.30 h.

En acabar el curs els alumnes obtindran un certificat acreditatiu vàlid per a oposicions, contractes de treball, etc...

INFORMACIÓ:

Centre

Carles Salvador

Moratin, 15-6. Tel. 351 17 27

Acció Cultural del País Valencià

—No vam poder, no sé què va passar, però el cas és que ens vam quedar sense votar.

—*De tu es diu que estimes apassionadament Catalunya.*

—Sí, Catalunya, l'estimo molt, moltíssim. Per això, ¿com vols que vagi a Itàlia? Jo no puc marxar d'aquí, de la meua terra.

—*¿Hi ha hagut algú que t'hagi retret el fet de jugar a la selecció espanyola?*

—No, això no, però el que he sentit és alguns comentaris que em saben molt greu; per això, a la pre-temporada, vull preparar-me molt i fer callar aquests comentaris.

—*¿Quins comentaris?*

—Jo sóc una persona molt sensible, molt sentida, i hi ha coses que em fan mal. Només te'n diré una. Hi ha gent que m'ha dit que em dono més a fons en la selecció que en el Barça. Això és totalment fals, jo rendeixo igual, perquè al Barça he fet partits molt bons. El que passa és que la lliga són 34, 45 o 50 partits a l'any i lògicament, de tants, en fas algun malament. La gent només veu això quan ho fas bé; després, no se'n recorda. I a la selecció he tingut la sort que la majoria de partits m'han sortit força bé. Aquest any vull fer callar més d'un perquè ningú no pugui tornar a dir això, ni tan sols pensar-ho. Els faré callar, segur.

—*Diuen que a la selecció espanyola rendeixes més. ¿Si portessis una samarreta de la selecció catalana, ho faries encara millor?*

—Ho faria igual de bé, però correiria una mica més...

—*La selecció espanyola es veu diferent des de Catalunya que des de la resta de l'estat. Quan vau arribar a Madrid us esperaven com a herois i, en canvi, a l'aeroport del Prat no us va rebre ningú.*

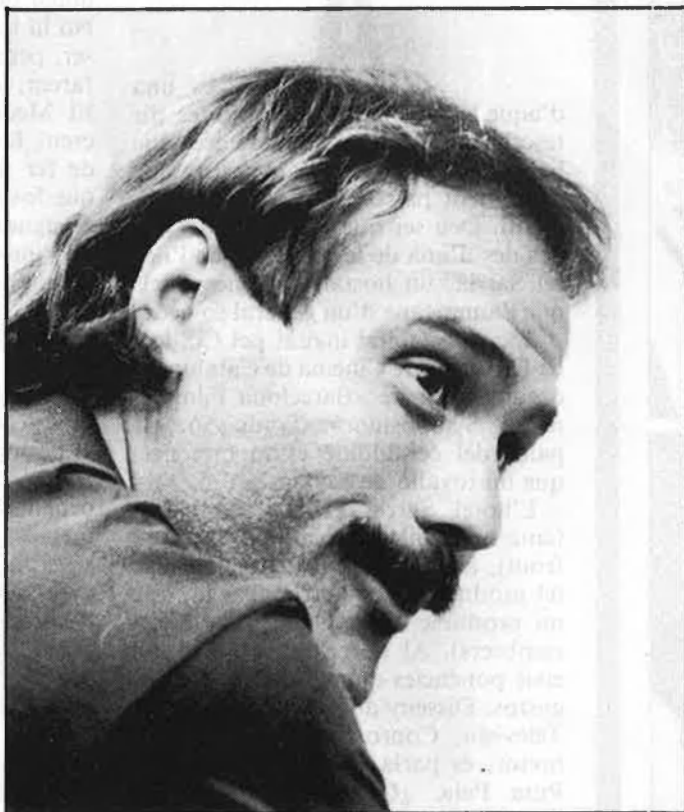
—No m'agradaria ser massa sincer en aquesta pregunta, però sí, és diferent. Sent mig sincer, et diré que a Catalunya es viu, a Barcelona es viu i al meu poble es viu; però no de la forma que es viu en altres ciutats, en altres llocs. Som diferents.

—*¿Què opines dels Països Catalans?*

—A mi el que em fa pena és que entre Barcelona i València sempre hi hagi problemes, això s'hauria d'evitar. Jo, com estic aquí, em preocupo més de la meua regió, i això tenint en compte que no me'n preocupo gaire.

—*En Ramon Calderé no vol parlar massa de política, esquiva les respostes. Diu que no hi entén gaire. Que només en pot parlar des d'un punt de vista esportiu. Una cosa, sí que la té molt clara, i és que el PSOE és molt lluny d'ell.*

—*¿Vas saber que TVE va retolar*

DOMÈNEC UMBERT

«Dins el camp no conec ni el meu pare».

amb les sigles del PSOE un gol del Butragueno?

—Sí, no era per part del Butragueno, era per part de... Ho considero una falta d'ètica.

—*¿Què hauries fet si t'hagués passat a tu?*

—Si haguessin posat el del meu partit, no hauria fet res.

—*¿I si haguessin posat les del PSOE?*

—Llavors... no, no ho haguessin posat, segur.

—*¿Segur que no?*

—Segur, a mi no, al Butragueno, al Gordillo o al Camacho, sí, però a mi no.

—*De Calderé sempre es destaca l'origen rural, la forma de ser oberta i senzilla.*

—Sí, és veritat, jo sóc així i m'agrada. Hi ha gent que m'ha criticat per

això. Hi ha una minoria que és molt envejosa, que quan no tens res, passen de tu, i quan tens alguna cosa —i jo no en tinc gaire, però el que tinc ho he guanyat a pols—, llavors et critiquen. Aquest caire rural, de poble, és la meua forma de ser i punt, no faig pas per rebre la simpatia de tothom. Jo estic orgullós de ser pagès, el meu pare és pagès i jo he treballat al camp.

—*¿Als tretze anys ja estaves a Barcelona?*

—Sí, ja fa catorze anys que estic aquí. Vaig estar un any als infantils del Barça, després tres als juvenils i més tard al Barça Atlètic. Vaig marxar a Valladolid, i mentre feia la mili, em van cedir a l'Alcalá d'Henares. Després vaig tornar al Barcelona Atlètic i em vaig trencar el genoll dues vegades —*ens ensenya dues cicatrius enormes que li creuen el genoll dret*—. Torno a jugar i aleshores ve el Romero, i ell va ser la meua salvació.

—*¿La teua salvació?*

—Sí; ell em va donar l'oportunitat de jugar cada diumenge, quan encara no estava gaire bé del genoll, em faltava força i anava una mica coix. Ell va confiar en mí. Gràcies a ell jo sóc ara el Calderé. És un home al qual estaré agraït tota la vida. Per cert, ara l'ha tornat a fitxar el Barça perquè coordini tot el futbol base.

—*A Calderé no li agrada enfadar-se i és amic de tothom. Encara que, com ell*

mateix diu, «dins el camp no conec ni el meu pare».

—*Es diu que amb el Julio Alberto no t'entens gaire.*

—*¿Amb el Julio Alberto? —pregunta estranyat—, ¿qui t'ha dit això?*

—*Es comenta, s'escriu.*

—No, vam tenir una ximpleria l'any passat, però ja està oblidat.

—*¿Què va passar?*

—Va ser arran d'una jugada, no ho sé, no ho recordo gaire bé. Crec que va ser perquè ell deia que no li passaven pilotes, una ximpleria, que ja fa tems que està oblidada. El Julio Alberto és molt honorat dins el camp i això és important. Ell vol donar el millor pel Barça, i això la gent ho veu.

—*I el Barça és molt Barça.*

—Sí, per a mi el Barça és molt, estic molt orgullós de poder jugar-hi.